

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57
20. října 2014

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 372/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*. 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 372/02 Věc C-150/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. března 2014 Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 29. ledna 2014 ve věci T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Christin Vieweg. 2

2014/C 372/03 Věc C-339/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Nürnberg (Německo) dne 14. července 2014 – Trestní řízení proti Andreasu Wittmannovi. 2

2014/C 372/04 Věc C-342/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 16. července 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft v. Finanzamt Hannover-Nord. 3

2014/C 372/05 Věc C-371/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 1. srpna 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt. 3

2014/C 372/06 Věc C-375/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Frosinone (Itálie) dne 6. srpna 2014 – trestní řízení proti Rosarii Laezza. 4

2014/C 372/07	Věc C-386/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Versailles (Francie) dne 13. srpna 2014 – Groupe Steria SCA v. Ministère des finances et des comptes publics	4
2014/C 372/08	Věc C-388/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 14. srpna 2014 – Timac Agro Deutschland GmbH v. Finanzamt Sankt Augustin	5
2014/C 372/09	Věc C-389/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Esso Italiana srl a další v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další.	5
2014/C 372/10	Věc C-390/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kypr) dne 18. srpna 2014 – Astinomikos Diefthindis Larnakas v. Masoud Mehrabipari.	7
2014/C 372/11	Věc C-391/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Api Raffinera di Ancona SpA v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další.	7
2014/C 372/12	Věc C-392/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další	9
2014/C 372/13	Věc C-393/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Dalmine SpA v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další	10
2014/C 372/14	Věc C-394/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 18. srpna 2014 – Sandy Siewert a další v. Condor Flugdienst GmbH	11
2014/C 372/15	Věc C-395/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 19. srpna 2014 – Vodafone GmbH v. Spolková republika Německo	12

Tribunál

2014/C 372/16	Věc T-471/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. září 2014 – Éditions Odile Jacob v. Komise „Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Trh vydávání knih — Rozhodnutí, jímž se prohlašuje spojení za slučitelné se společným trhem pod podmínkou zpětného převodu aktiv — Rozhodnutí, jímž je schválen nabyvatel převáděných aktiv — Rozhodnutí přijaté poté, co Tribunál zrušil původní rozhodnutí týkající se téhož řízení — Aktivní legitimace — Porušení článku 266 SFEU — Nesplnění povinností uložených v rozhodnutí o podmíněném schválení — Rozdíl mezi podmínkami a poplatky — Zásada zákazu retroaktivity — Posouzení nabyvatele — Nezávislost nabyvatele na převodci — Zneužití pravomoci — Povinnost uvést odůvodnění“	13
2014/C 372/17	Věc T-516/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2014 – MasterCard a další v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se studie o nákladech a výhodách pro obchodníky souvisejících s tím, že akceptují různé způsoby platby — Dokumenty pocházející od třetí osoby — Odmítnutí přístupu — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob“	13
2014/C 372/18	Věc T-218/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2014 – Micrus Endovascular v. OHIM – Laboratorios Delta (DELTA) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství DELTA — Starší mezinárodní a národní obrazové ochranné známky DELTA PORTUGAL a firma LABORATORIOS DELTA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	14
2014/C 372/19	Věc T-461/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2014 – Hansestadt Lübeck v. Komise „Státní podpory — Letištní poplatky — Letiště Lübeck — Rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU — Článek 107 odst. 1 SFEU — Zjevně nesprávné posouzení — Článek 10 nařízení (ES) č. 659/1999“	15

2014/C 372/20	Věc T-494/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2014 – Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba (Biscuit) „Průmyslový vzor Společenství — Prohlášení neplatnosti — Zapsaný vzor Společenství představující přelomenou sušenku — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Články 4, 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b), nařízení (ES) č. 6/2002“	16
2014/C 372/21	Věc T-199/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2014 – DTM Ricambi v. OHIM – STAR (STAR) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství STAR — Starší mezinárodní obrazová ochranná známka STAR LODI — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	16
2014/C 372/22	Věc T-555/14: Žaloba podaná dne 25. července 2014 – Estonsko v. Komise	17
2014/C 372/23	Věc T-567/14: Žaloba podaná dne 1. srpna 2014 – „Grup“ OOD v. OHIM – Kosta Iliev (Group Company TOURISM & TRAVEL).	18
2014/C 372/24	Věc T-585/14: Žaloba podaná dne 4. srpna 2014 – Slovinsko v. Komise	19
2014/C 372/25	Věc T-586/14: Žaloba podaná dne 7. srpna 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise	20
2014/C 372/26	Věc T-597/14: Žaloba podaná dne 11. srpna 2014 – Cham a Bena Properties v. Rada	21
2014/C 372/27	Věc T-602/14: Žaloba podaná dne 11. srpna 2014 – Bena Properties v. Rada	22
2014/C 372/28	Věc T-615/14: Žaloba podaná dne 14. srpna 2014 – Fútbol Club Barcelona v. OHIM (Vyobrazení štítu)	22
2014/C 372/29	Věc T-165/14: Usnesení Tribunálu ze dne 3. září 2014 – ANKO v. Komise a REA	23

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 372/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 361, 13.10.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 351, 6.10.2014

Úř. věst. C 339, 29.9.2014

Úř. věst. C 329, 22.9.2014

Úř. věst. C 315, 15.9.2014

Úř. věst. C 303, 8.9.2014

Úř. věst. C 292, 1.9.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. března 2014 Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 29. ledna 2014 ve věci T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Christin Vieweg

(Věc C-150/14 P)

(2014/C 372/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (zástupce: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Christin Vieweg

Soudní dvůr Evropské unie (devátý senát) zamítl usnesením ze dne 4. září 2014 kasační opravný prostředek a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Nürnberg (Německo) dne 14. července 2014 – Trestní řízení proti Andreasu Wittmannovi

(Věc C-339/14)

(2014/C 372/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Nürnberg

Účastníci původního řízení

Andreas Wittmann

Další účastník řízení: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Předběžná otázka

Je nutno čl. 11 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že odebrání řídičského průkazu je rovnocenná situace, kdy řidiči vozidla není řídičské oprávnění odebráno pouze proto, že mu řídičské oprávnění bylo již dříve odebráno a on proto žádné řídičské oprávnění nemá a kdy je současně nařízeno, že této osobě nesmí být – v každém případě po určitou dobu – žádné nové řídičské oprávnění vydáno?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 16. července 2014
– X-Steuerberatungsgesellschaft v. Finanzamt Hannover-Nord**

(Věc C-342/14)

(2014/C 372/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X-Steuerberatungsgesellschaft

Žalovaný: Finanzamt Hannover-Nord

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 5 směrnice 2005/36/ES ⁽¹⁾ omezení volného pohybu služeb v případě, že společnost vykonávající daňové poradenství založená podle právních předpisů členského státu vypracuje v členském státě, v němž je usazena a v němž činnost v oblasti daňového poradenství není regulována, daňové příznání pro příjemce této služby v jiném členském státě a podá je u finančního úřadu, přičemž v tomto jiném členském státě vnitrostátní předpisy stanoví, že společnost vykonávající daňové poradenství musí, – aby byla oprávněna poskytovat daňové poradenství v rámci podnikatelské činnosti, – být uznána a musí ji odpovědně řídit daňoví poradci?
- 2) Může se společnost vykonávající daňové poradenství za okolností uvedených v první otázce úspěšně odvolávat na čl. 16 odst. 1 a 2 směrnice 2006/123/ES ⁽²⁾, a to nezávisle na tom, ve kterém z obou těchto členských států předmětnou službu poskytuje?
- 3) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že za okolností uvedených v první otázce brání omezení volného pohybu služeb prostřednictvím předpisů platných v členském státě příjemce služeb, jestliže společnost vykonávající daňové poradenství není usazena v členském státě příjemce služeb?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 1. srpna
2014 – APEX GmbH Internationale Spedition v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Věc C-371/14)

(2014/C 372/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: APEX GmbH Internationale Spedition

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Předběžné otázky

- 1) Je prováděcí nařízení Rady (EU) č. 260/2013 ⁽¹⁾ ze dne 18. března 2013, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1458/2007 z dovozu neplnitelných plynových kapesních kamínkových zapalovačů pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz neplnitelných plynových kapesních kamínkových zapalovačů zasílaných z Vietnamské socialistické republiky bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Vietnamu či nikoli (Úř. věst. L 82, 22.3.2013, s. 10–17, dále jen „nařízení č. 260/2013“), neúčinné proto, že v době přijetí nařízení č. 260/2013 již skončila platnost antidumpingového cla uloženého nařízením (ES) č. 1458/2007, jehož rozšíření mělo být nařízeno?

V případě, že bude na první předběžnou otázku odpovězeno záporně:

- 2) Je nařízení č. 260/2013 neúčinné proto, že není možné ve smyslu ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 konstatovat obcházení opatření uloženého nařízením (ES) č. 1458/2007 ⁽²⁾ (Úř. věst. L 326, 12.12.2007, s. 1)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, s. 10.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1458/2007 ze dne 10. prosince 2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu neplnitelných plynových kapesních kamínkových zapalovačů pocházejících z Čínské lidové republiky a odesílaných nebo pocházejících z Tchaj-wanu a z dovozu některých plnitelných kapesních kamínkových zapalovačů pocházejících z Čínské lidové republiky a odesílaných nebo pocházejících z Tchaj-wanu (Úř. věst. L 326, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Frosinone (Itálie) dne 6. srpna 2014 –
trestní řízení proti Rosarii Laezza**

(Věc C-375/14)

(2014/C 372/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Frosinone

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rosaria Laezza

Předběžná otázka

Musí být článek 49 a násl. a článek 56 a násl. Smlouvy o fungování Evropské unie, doplněné zejména s ohledem na zásady vyjádřené v rozsudku Soudního dvora ze dne 16. února 2012 (spojené věci C-72/10 a C-77/10), vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanoví povinnost bezplatně postoupit užívání hmotného a nehmotného majetku, který představuje síť správy a sběru sázek, z důvodu uplynutí platnosti koncese nebo v důsledku rozhodnutí o zrušení nebo odejmutí?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Versailles (Francie)
dne 13. srpna 2014 – Groupe Steria SCA v. Ministère des finances et des comptes publics**

(Věc C-386/14)

(2014/C 372/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci původního řízení

Odvolaatelka: Groupe Steria SCA

Odpůrce: Ministère des finances et des comptes publics

Předběžná otázka

Musí být článek 43 Smlouvy o ES (nyní článek 49 SFEU), který se týká svobody usazování, vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby právní předpisy týkající se francouzského režimu daňové integrace umožňovaly integrující mateřské společnosti neutralizaci opětovného zahrnutí podílu výdajů a nákladů stanoveného paušálně na 5 % čisté částky dividend, které této společnosti vyplatily pouze společnosti-rezidenti, jež jsou součástí integrace, ačkoli takové právo podle těchto právních předpisů nemá v případě dividend, které jí vyplatily její dceřiné společnosti usazené v jiném členském státě, které – byly-li by rezidenty – by si objektivně mohly zvolit režim integrace?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 14. srpna 2014 –
Timac Agro Deutschland GmbH v. Finanzamt Sankt Augustin**

(Věc C-388/14)

(2014/C 372/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Timac Agro Deutschland GmbH

Žalovaný: Finanzamt Sankt Augustin

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 49 SFEU (článek 43 ES) vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je § 52 odst. 3 EStG, pokud je důvodem započtení dříve zohledněných ztrát zahraniční stálé provozovny převod této stálé provozovny ve prospěch jiné kapitálové společnosti náležející do stejné skupiny podniků jako převádějící společnost, a nikoli dosahování zisků?
- 2) Musí být článek 49 SFEU (článek 43 ES) vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je čl. 23 odst. 1a dohody o zamezení dvojímu zdanění mezi Německem a Rakouskem z roku 2000, podle kterého jsou z daňového základu německé daně vyňaty příjmy z Rakouska, pokud tyto příjmy mohou být zdanit v Rakousku, pokud ztráty vzniklé rakouské stálé provozovně německé kapitálové společnosti již nemohou být zohledněny v Rakousku, neboť stálá provozovna byla převedena na rakouskou kapitálovou společnost, náležející do stejné skupiny podniků jako německá kapitálová společnost?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Itálie) dne 18. srpna 2014 – Esso Italiana srl a další v. Comitato nazionale per la gestione della
Direttiva 2003/87/CE a další**

(Věc C-389/14)

(2014/C 372/09)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Esso Italiana srl, Eni SpA, Linde Gas Italia srl

Žalovaní: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ⁽¹⁾ ze dne 5. září 2013 neplatné z toho důvodu, že při výpočtu množství bezplatných povolenek, které budou přiděleny, nezohledňuje podíl emisí souvisejících se spalováním odpadních plynů nebo plynů z hutnických provozů, ani emisí souvisejících s výrobou tepla při využití kombinované výroby tepla a elektrické energie, a porušuje tak článek 290 SFEU a čl. 10a odst. 1, 4 a 5 směrnice 2003/87/ES ⁽²⁾ tím, že překračuje meze zmocnění jí směrnicí svěřené a dostává se do rozporu s cíli směrnice (podpora výkonnějších energetických technologií a zabezpečení potřeb hospodářského rozvoje a zaměstnanosti)?
- 2) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné ve světle článku 6 SEU v důsledku rozporu s článkem 1 dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a s článkem 17 samotné úmluvy, neboť neoprávněně porušuje legitimní očekávání žalobkyň týkající se zachování majetku spočívajícího v předběžně přiděleném množství povolenek, jež jim přísluší na základě ustanovení směrnice, což vyvolává absenci hospodářské užitečnosti spojené s uvedeným majetkem?
- 3) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 296 druhý pododstavec SFEU a článek 41 Listiny z Nice, neboť postrádá náležité odůvodnění?
- 4) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 SEU, a kromě toho je stíženo vadou spočívající v nedostatečném šetření a nesprávným posouzením, vzhledem k tomu, že ve výpočtu maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), nejsou zohledněny dopady změn, k nimž došlo ve výkladu pojmu „spalovací zařízení“ v období mezi první (2005–2007) a druhou (2008–2012) fází provádění směrnice 2003/87/ES?
- 5) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, i z důvodu nedostatečného šetření a nesprávného posouzení, vzhledem k tomu, že výpočet maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), byl proveden na základě údajů poskytnutých členskými státy, které nejsou vzájemně konzistentní, neboť vycházejí z rozdílného výkladu čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES?
- 6) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení procesněprávních předpisů podle čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 směrnice 2003/87/ES?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 275, s. 32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kypr) dne 18. srpna 2014 – Astinomikos Diefthindis Larnakas v. Masoud Mehrabipari

(Věc C-390/14)

(2014/C 372/10)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Účastníci původního řízení

Orgán podávající obžalobu: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Žalovaný: Masoud Mehrabipari

Předběžné otázky

- 1) Lze s ohledem na zásady loajální spolupráce, užitečného účinku při dosahování cílů směrnic, proporcionality, adekvátnosti a přiměřenosti trestu články 15 a 16 směrnice 2008/115/ES ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že umožňují trestní stíhání na základě vnitrostátních právních předpisů, které předcházely provedení (čl. 19 [odst. 1 písm. f) a i]) zákona o cizincích a přistěhovalectví, známého jako „hlava 105“), neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země, vůči němuž byla neúspěšně uplatněna donucovací opatření za účelem vyhoštění a který zůstal zajištěn po dobu delší než 18 měsíců, protože neměl cestovní pas a nespolupracoval s úřady za účelem vydání cestovního pasu prostřednictvím zastupitelského úřadu své země, přičemž poukazoval na obavy z pronásledování ze strany iránských orgánů?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku může uvedené trestní stíhání proběhnout ihned po uplynutí maximální doby zajištění v délce 18 měsíců za účelem vyhoštění, s tím následkem, že neoprávněně pobývajícím státním příslušníkem třetí země není propuštěn a jeho zajištění, považuje-li jej soud za nezbytné z důvodu nebezpečí vyhýbání se trestnímu řízení, pokračuje po dobu trestního řízení?
- 3) Co se rozumí pojmem „nedostatečná spolupráce“ státního příslušníka třetí země ve smyslu článku 15 [odst. 6 písm. a) směrnice 2008/115, a konkrétně zda tento pojem může odpovídat ustanovením vnitrostátního práva (čl. 19 [odst. 1 písm. f) a i]) zákona o cizincích a přistěhovalectví, známého jako „hlava 105“), podle nichž se trestně stíhá každé odmítnutí „prokázat se řediteli jakýmkoli dokladem, který si vyžádal“, jakož i každý „aktivní či pasivní odpor nebo bránění vůči jakémukoli řediteli při výkonu jeho funkcí“, z důvodu nepředložení cestovního pasu, nejsou-li současně uvedeny skutečnosti týkající se opatření, která přijaly příslušné orgány vůči orgánům země původu dotyčné osoby k úspěšnému vyhoštění státního příslušníka třetí země?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Api Raffinera di Ancona SpA v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další

(Věc C-391/14)

(2014/C 372/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Api Raffinera di Ancona SpA

Žalovaní: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU⁽¹⁾ ze dne 5. září 2013 neplatné z toho důvodu, že při výpočtu množství bezplatných povolenek, které budou přiděleny, nezohledňuje podíl emisí souvisejících se spalováním odpadních plynů nebo plynů z hutnických provozů, ani emisí souvisejících s výrobou tepla při využití kombinované výroby tepla a elektrické energie, a porušuje tak článek 290 SFEU a čl. 10a odst. 1, 4 a 5 směrnice 2003/87/ES⁽²⁾ tím, že překračuje meze zmocnění jí směrnicí svěřené a dostává se do rozporu s cíli směrnice (podpora výkonnějších energetických technologií a zabezpečení potřeb hospodářského rozvoje a zaměstnanosti)?
- 2) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné ve světle článku 6 SEU v důsledku rozporu s článkem 1 dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a s článkem 17 samotné úmluvy, neboť neoprávněně porušuje legitimní očekávání žalobkyň týkající se zachování majetku spočívajícího v předběžně přiděleném množství povolenek, jež jim přísluší na základě ustanovení směrnice, což vyvolává absenci hospodářské užitečnosti spojené s uvedeným majetkem?
- 3) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 296 druhý pododstavec SFEU a článek 41 Listiny z Nice, neboť postrádá náležité odůvodnění?
- 4) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 SEU, a kromě toho je stíženo vadou spočívající v nedostatečném šetření a nesprávném posouzení, vzhledem k tomu, že ve výpočtu maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), nejsou zohledněny dopady změn, k nimž došlo ve výkladu pojmu „spalovací zařízení“ v období mezi první (2005–2007) a druhou (2008–2012) fází provádění směrnice 2003/87/ES?
- 5) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, i z důvodu nedostatečného šetření a nesprávného posouzení, vzhledem k tomu, že výpočet maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), byl proveden na základě údajů poskytnutých členskými státy, které nejsou vzájemně konzistentní, neboť vycházejí z rozdílného výkladu čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES?
- 6) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení procesněprávních předpisů podle čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 směrnice 2003/87/ES?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 275, s. 32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další

(Věc C-392/14)

(2014/C 372/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Žalovaní: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ⁽¹⁾ ze dne 5. září 2013 neplatné z toho důvodu, že při výpočtu množství bezplatných povolenek, které budou přiděleny, nezohledňuje podíl emisí souvisejících se spalováním odpadních plynů nebo plynů z hutnických provozů, ani emisí souvisejících s výrobou tepla při využití kombinované výroby tepla a elektrické energie, a porušuje tak článek 290 SFEU a čl. 10a odst. 1, 4 a 5 směrnice 2003/87/ES ⁽²⁾ tím, že překračuje meze zmocnění jí směrnicí svěřené a dostává se do rozporu s cíli směrnice (podpora výkonnějších energetických technologií a zabezpečení potřeb hospodářského rozvoje a zaměstnanosti)?
- 2) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné ve světle článku 6 SEU v důsledku rozporu s článkem 1 dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a s článkem 17 samotné úmluvy, neboť neoprávněně porušuje legitimní očekávání žalobkyň týkající se zachování majetku spočívajícího v předběžně přiděleném množství povolenek, jež jim přísluší na základě ustanovení směrnice, což vyvolává absenci hospodářské užitečnosti spojené s uvedeným majetkem?
- 3) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 296 druhý pododstavec SFEU a článek 41 Listiny z Nice, neboť postrádá náležité odůvodnění?
- 4) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 SEU, a kromě toho je stíženo vadou spočívající v nedostatečném šetření a nesprávném posouzení, vzhledem k tomu, že ve výpočtu maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), nejsou zohledněny dopady změn, k nimž došlo ve výkladu pojmu „spalovací zařízení“ v období mezi první (2005–2007) a druhou (2008–2012) fází provádění směrnice 2003/87/ES?
- 5) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, i z důvodu nedostatečného šetření a nesprávného posouzení, vzhledem k tomu, že výpočet maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), byl proveden na základě údajů poskytnutých členskými státy, které nejsou vzájemně konzistentní, neboť vycházejí z rozdílného výkladu čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES?

- 6) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení procesněprávních předpisů podle čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 směrnice 2003/87/ES?

- (¹) Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27)
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 275, s. 32)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 18. srpna 2014 – Dalmine SpA v. Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE a další

(Věc C-393/14)

(2014/C 372/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dalmine SpA

Žalovaní: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU (¹) ze dne 5. září 2013 neplatné z toho důvodu, že při výpočtu množství bezplatných povolenek, které budou přiděleny, nezohledňuje podíl emisí souvisejících se spalováním odpadních plynů nebo plynů z hutnických provozů, ani emisí souvisejících s výrobou tepla při využití kombinované výroby tepla a elektrické energie, a porušuje tak článek 290 SFEU a čl. 10a odst. 1, 4 a 5 směrnice 2003/87/ES (²) tím, že překračuje meze zmocnění jí svěřeného a dostává se do rozporu s cíli směrnice (podpora výkonnějších energetických technologií a zabezpečení potřeb hospodářského rozvoje a zaměstnanosti)?
- 2) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné ve světle článku 6 SEU v důsledku rozporu s článkem 1 dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a s článkem 17 samotné úmluvy, neboť neoprávněně porušuje legitimní očekávání žalobkyň týkající se zachování majetku spočívajícího v předběžně přiděleném množství povolenek, jež jim přísluší na základě ustanovení směrnice, což vyvolává absenci hospodářské užitečnosti spojené s uvedeným majetkem?
- 3) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 296 druhý pododstavec SFEU a článek 41 Listiny základních práv z důvodu absence náležitého odůvodnění?
- 4) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jelikož rozhodnutí porušuje čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 SEU, a kromě toho je stíženo vadou spočívající v nedostatečném šetření a nesprávným posouzením, vzhledem k tomu, že ve výpočtu maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), nejsou zohledněny dopady změn, k nimž došlo ve výkladu pojmu „spalovací zařízení“ v období mezi první (2005–2007) a druhou (2008–2012) fází provádění směrnice 2003/87/ES?

- 5) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, i z důvodu nedostatečného šetření a nesprávného posouzení, vzhledem k tomu, že výpočet maximálního množství bezplatných povolenek, které mají být přiděleny (důležitý údaj pro definování opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví), byl proveden na základě údajů poskytnutých členskými státy, které nejsou vzájemně konzistentní, neboť vycházejí z rozdílného výkladu čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES?
- 6) Je rozhodnutí Evropské komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 neplatné v rozsahu, v němž definuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, z důvodu porušení procesněprávních předpisů podle čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 směrnice 2003/87/ES?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, (Úř. věst. L 275, s. 32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 18. srpna 2014 – Sandy Siewert a další v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-394/14)

(2014/C 372/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sandy Siewert, Emma Siewert, Nele Siewert

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musejí se mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vztahovat přímo na rezervovaný let?
- 2) Pro případ, že jsou mimořádné okolnosti, které nastanou při předcházejících letech, relevantní pro pozdější let: musí se přiměřená opatření, která má provozující letecký dopravce přijmout podle čl. 5 odst. 3 nařízení, vztahovat pouze na zabránění mimořádným okolnostem nebo i na odvrácení delšího zpoždění?
- 3) Je nutno zásahy třetích osob, které jednají na vlastní odpovědnost a na které byly přeneseny úlohy, jež jsou součástí provozu leteckého dopravce, považovat za mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004?
- 4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Je při tomto posuzování relevantní, kým (leteckou společností, provozovatelem letiště atd.) byla třetí osoba pověřena?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne
19. srpna 2014 – Vodafone GmbH v. Spolková republika Německo**

(Věc C-395/14)

(2014/C 372/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vodafone GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Je nutno čl. 7 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní regulační orgán, který uložil operátorovi s významnou tržní silou, aby poskytoval služby ukončení volání v mobilní síti, a který na základě postupu stanoveného v uvedeném ustanovení směrnice podrobil poplatky požadované za toto poskytování schvalovací povinnosti, je povinen před každým schválením konkrétně požadovaných poplatků opětovně provést postup podle čl. 7 odst. 3 směrnice 2002/21/ES?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 33, Zvl. vyd. 13/29, s. 349.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. září 2014 – Éditions Odile Jacob v. Komise

(Věc T-471/11) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Trh vydávání knih — Rozhodnutí, jímž se prohlašuje spojení za slučitelné se společným trhem pod podmínkou zpětného převodu aktiv — Rozhodnutí, jímž je schválen nabyvatel převáděných aktiv — Rozhodnutí přijaté poté, co Tribunál zrušil původní rozhodnutí týkající se téhož řízení — Aktivní legitimace — Porušení článku 266 SFEU — Nesplnění povinností uložených v rozhodnutí o podmíněném schválení — Rozdíl mezi podmínkami a poplatky — Zásada zákazu retroaktivity — Posouzení nabyvatele — Nezávislost nabyvatele na převodci — Zneužití pravomoci — Povinnost uvést odůvodnění“

(2014/C 372/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Éditions Odile Jacob SAS (Paříž, Francie) (zástupci: původně O. Fréget, M. Struys a L. Eskenazi, poté O. Fréget, L. Eskenazi a D. Béranger a nakonec O. Fréget a L. Eskenazi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, O. Beynet a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Lagardère SCA (Paříž, Francie) (zástupci: A. Winckler, F. de Bure, J. B. Pinçon a L. Bary, advokáti); a Wendel (Paříž) (zástupci: M. Trabucchi, F. Gordon a A. Gosset-Grainville, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2011) 3503 ze dne 13. května 2011 ve věci COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP, kterým Komise v návaznosti na rozsudek ze dne 13. května 2010, Éditions Odile Jacob v. Komise (T-452/04, EU: T:2010:385) opětně schválila společnost Wendel Investissement SA jako nabyvatele aktiv převedených v souladu s rozhodnutím Komise ze dne 7. ledna 2004, kterým se povoluje spojení podniků Lagardère/Natexis/VUP).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nákladů řízení o vydání předběžného opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 15.10.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2014 – MasterCard a další v. Komise

(Věc T-516/11) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se studie o nákladech a výhodách pro obchodníky souvisejících s tím, že akceptují různé způsoby platby — Dokumenty pocházející od třetí osoby — Odmítnutí přístupu — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob“

(2014/C 372/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: MasterCard, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy americké), MasterCard International, Inc. (New York, New York, Spojené státy americké) a MasterCard Europe (Waterloo, Belgie) (zástupci: původně B. Amory, V. Brophy a S. McInnes, poté B. Amory a V. Brophy, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Clutche-Duvieusart a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 12. července 2011, kterým byl žalobkyním odepřen přístup k některým dokumentům vypracovaným třetí osobou a týkajícím se studie o nákladech a výhodách pro obchodníky souvisejících s tím, že akceptují různé způsoby platby

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 12. července 2011 odmítající poskytnout společností MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. a MasterCard Europe přístup k některým dokumentům vypracovaným třetí osobou a týkajícím se studie o nákladech a výhodách pro obchodníky souvisejících s tím, že akceptují různé způsoby platby, se zrušuje v rozsahu, v němž odmítá poskytnout přístup k dokumentům souvisejícím s:

- náklady a výhodami pro obchodníky souvisejícími s tím, že akceptují různé způsoby platby (původní zprávou ze dne 2. června 2009),
- náklady a výhodami pro obchodníky souvisejícími s tím, že akceptují různé způsoby platby – částí 1 metodologické zprávy ze dne 28. září 2009 [revidovanou verzí zohledňující připomínky předané zúčastněnými generálnímu ředitelství Komise pro hospodářskou soutěž],
- výsledky hloubkových rozhovorů týkajících se nákladů plateb: analýzami hloubkových rozhovorů konaných v Maďarsku, v Nizozemsku a ve Spojeném království ze dne 15. ledna 2010 (verzi předanou dne 9. března 2010),
- návrhem on-line dotazníku ze dne 8. března 2010,
- výsledky a závěry studie proveditelnosti na internetu: návrhem zprávy ze dne 24. května 2010.

2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 347, 26.11.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2014 – Micrus Endovascular v. OHIM – Laboratorios Delta (DELTA)

(Věc T-218/12) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství DELTA — Starší mezinárodní a národní obrazové ochranné známky DELTA PORTUGAL a firma LABORATORIOS DELTA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 372/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Micrus Endovascular LLC (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupce: B. Brandreth, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Laboratórios Delta L^{da} (Queluz, Portugalsko) (zástupce: J. Sena Mioludo, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. března 2012 (věc R 244/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Laboratórios Delta L^{da} a Micrus Endovascular Corp.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Micrus Endovascular LLC se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2014 – Hansestadt Lübeck v. Komise

(Věc T-461/12) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Letištní poplatky — Letiště Lübeck — Rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU — Článek 107 odst. 1 SFEU — Zjevně nesprávné posouzení — Článek 10 nařízení (ES) č. 659/1999“

(2014/C 372/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Hansestadt Lübeck (Německo) právní nástupce letiště Lübeck GmbH (zástupci: M. Núñez Müller, J. Dammann de Chapto a T. Becker, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a R. Sauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 1012 final ze dne 22. února 2012 týkajícího se státních podpor SA.27585 a SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 a CP 162/2010) – Německo, v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká letištního ceníku letiště Lübeck (Německo) přijatého v roce 2006.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C (2012) final ze dne 22. února 2012 o státních podporách SA.27585 a SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 a CP 162/2010) – Německo, se zrušuje v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká letištního ceníku letiště Lübeck (Německo) přijatého v roce 2006.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Hansestadt Lübeck.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 379, 8. 12. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2014 – Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba (Biscuit)(Věc T-494/12) ⁽¹⁾**„Průmyslový vzor Společenství — Prohlášení neplatnosti — Zapsaný vzor Společenství představující přelomenou sušenku — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Články 4, 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b), nařízení (ES) č. 6/2002“**

(2014/C 372/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biscuits Poult SAS (Montauban, Francie) (zástupce: C. Chapoullié, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Nizozemsko) (zástupce: M. Abello, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 2. srpna 2012 (věc R 914/2011 3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Banketbakkerij Merba BV a Biscuits Poult SAS.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Biscuits Poult SAS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Banketbakkerij Merba BV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2014 – DTM Ricambi v. OHIM – STAR (STAR)(Věc T-199/13) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství STAR — Starší mezinárodní obrazová ochranná známka STAR LODI — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2014/C 372/21)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: DTM Ricambi Srl (Bologne, Itálie) (zástupci: V. Catelli a A. Loffredo, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: L. Rampini a P. Bullock, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) (Lodi, Itálie) (zástupkyně: F. Caricato, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 24. ledna 2013 (věc R 0124/2012-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) a DTM Ricambi Srl

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti DTM Ricambi Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 156, 1.6.2013.

Žaloba podaná dne 25. července 2014 – Estonsko v. Komise**(Věc T-555/14)**

(2014/C 372/22)

*Jednací jazyk: estonština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Estonská republika (zástupce: N. Grünberg)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2014) 3271 final ze dne 14. května 2014, týkající se pozastavení průběžných plateb z Evropského rybářského fondu (ERF) ve prospěch Estonska v rámci operačního podpůrného programu za období 2007 až 2013;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: Komise nesprávně použila čl. 25 odst. 2 a článek 89 nařízení č. 1198/2006 (¹).

Výklad článku 25 Komise, podle kterého je podpora investic oprávněná jen tehdy, jestliže za pomoci těchto investic dojde k zásadnějšímu zlepšení dotyčných technických parametrů rybářského plavidla než by k němu došlo při uvedení plavidla do původního stavu, neodpovídá znění, účelu a cílům tohoto ustanovení. Znění čl. 25 odst. 2 poskytuje široký prostor pro uvážení pokud jde o rozhodnutí, které investice mohou být v rámci ERF podpořeny. Vzhledem k tomu, že žalobkyně dodržela ustanovení čl. 25 odst. 2, je použití článku 89 a pozastavení průběžných plateb nezbytných pro první prioritní osu operačního programu nepřiměřené.

2. Druhý žalobní důvod: Komise porušila článek 88 nařízení č. 1198/2006.

Žalobkyně vytýká Komisi, že během šesti měsíců následujících po sdělení o přerušení lhůty pro průběžnou platbu nerozhodla o pozastavení plateb. Porušila tím článek 88 nařízení č. 1198/2006 a nerespektovala své pokyny pro přerušení, pozastavení a finanční opravě plateb.

3. Třetí žalobní důvod: Komise porušila zásadu řádné správy.

Komise přijetím napadeného rozhodnutí porušila zásadu řádné správy, neboť zaprvé nezohlednila a řádně neposoudila všechny údaje předložené žalobkyní, zadruhé neprověřila, zda jsou splněny všechny podmínky pro vydání rozhodnutí, zatřetí automaticky považovala všechny investice, provedené za účelem zlepšení stavu amortizovaných rybářských plavidel, za běžné náklady na údržbu a začtvrté nesprávně předpokládala, že tyto investice nepřispěly k dosažení cílů stanovených v čl. 25 odst. 2.

4. Čtvrtý žalobní důvod: Komise porušila zásadu legitimního očekávání.

Bez ohledu na jasné a přesné stanovisko vyslovené v dopise Komise a vzbuzující tudíž oprávněná očekávání, podle kterého by mohly výdaje za obnovení resp. zprovoznění motoru spadat pod čl. 25 odst. 2 nařízení č. 1198/2006, pokud se jimi nezvýší schopnost rybářského plavidla lovit ryby, rozhodla Komise později, že takové výdaje nepřispívají ke zlepšení technických parametrů plavidla, ale naopak k uvedení do původního stavu nebo k zachování původního stavu a nelze na ně přispívat z fondu. Žalobkyně o tomto názoru nevěděla; nelze jej dovodit z článku 25 nařízení č. 1198/2006 a ani z odpovědi dopisem Komise na příslušnou otázku žalobkyně.

5. Pátý žalobní důvod: Komise porušila zásadu právní jistoty.

Skutečnost, že Komise přijme konečné rozhodnutí o pozastavení požadované průběžné platby více než tři roky po přerušení lhůty pro první žádost o průběžnou platbu a nedodrží tak šestiměsíční lhůtu stanovenou v čl. 88 odst. 1 nařízení č. 1198/2006, jasně porušuje zásadu právní jistoty. Toto chování Komise nebylo pro příjemce prostředků z ERF předvídatelné.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu (Úř. věst. L 223, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. srpna 2014 – „Grup“ OOD v. OHIM – Kosta Iliev (Group Company TOURISM & TRAVEL)

(Věc T-567/14)

(2014/C 372/23)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: bulharština

Účastníci řízení

Žalobkyně: „Grup“ OOD (Sofie, Bulharsko) (zástupci: Dragija Dragiev a Andrej Andreev, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Kosta Iliev (Sofie, Bulharsko) (zástupce: Patentová a známková kancelář Zlatarevi)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu (OHIM) R 1587/2013-4 ze dne 2. června 2014 na základě čl. 65 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009,
- uložil OHIM a v případě vedlejšího účastenství v řízení před Tribunálem dotčenému vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Kosta Iliev

Dotčená ochranná známka Společenství: barevná obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 35, 39 a 43

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námítkovém řízení: „Grup“ OOD

Namítaná ochranná známka nebo označení: nezapsaná ochranná známka, která spočívá v hmotněprávních nárocích na označení se slovními prvky „Group company“

Rozhodnutí námítkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání jako neopodstatněného

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 (obsah bulharského zákona byl bez návrhu zjištěn nesprávně);
- porušení čl. 76 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 (předložené důkazy nebyly dostatečně a správně posouzeny);
- porušení čl. 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009 (předložené důkazy a právní argumenty nebyly zkoumány na základě předpokladů stanovených v tomto ustanovení).

Žaloba podaná dne 4. srpna 2014 – Slovinsko v. Komise

(Věc T-585/14)

(2014/C 372/24)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Republika Slovinsko (zástupce: L. Bembič, državni pravobranilec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí obsažené v dopise Evropské komise, Generálního ředitelství pro rozpočet, č. BUDG/B/03MV D (2014) 1782918, ze dne 2. června 2014, v němž byla na jedné straně shledána finanční odpovědnost žalobkyně za ztrátu tradičních vlastních zdrojů pro unijní rozpočet, jelikož byl dovezen cukr mimo systém dovozních celních kvót a že zdroje pro tento dovoz nebyly určeny, a v němž bylo na druhé straně nařízeno, aby žalobkyně odvedla do unijního rozpočtu částku odpovídající ztrátě tradičních vlastních zdrojů, která pro případ, že byla plně využita dovozní licence, činí 1 257 000,00 eur;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: zjevně nesprávné posouzení

- Komise dospěla podle žalobkyně v napadeném rozhodnutí obsaženém v dopise k nesprávnému závěru, že ztráta tradičních vlastních zdrojů byla zapříčiněna chybami, kterých se dovozce dopustil ve své žádosti o vydání dovozní licence a které slovinské orgány včas neodhalily.
- Dovozece totiž vyplnil a doplnil svoji žádost včas, přičemž k chybám došlo při zanášení žádostí o vydání dovozních licencí agenturou Republiky Slovinsko pro zemědělské trhy a rozvoj venkova do databáze Komise AMIS-Quota, a to z důvodu vážných nedostatků tohoto systému.

2. Druhý žalobní důvod: porušení pravidel týkajících se rozhodovacích postupů Komise

- Dopis obsahující napadené rozhodnutí byl podepsán ředitelem generálního ředitelství pro rozpočet, ačkoli k rozhodnutí o finanční odpovědnosti žalobkyně za ztrátu tradičních vlastních zdrojů Unie byla jakožto kolegiální orgán příslušná Komise

3. Třetí žalobní důvod: nedostatek odůvodnění rozhodnutí a chybný právní základ

— Komise podle žalobkyně dostatečně neodůvodnila napadené rozhodnutí týkající se finanční odpovědnosti žalobkyně, takže nelze přezkoumat, zda je rozhodnutí správné a v souladu s hmotným právem, čímž je porušen článek 296 SFEU a ustanovení jednacího řádu Komise.

— Komise mimoto neuvedla vhodné právní základy, které by odůvodnily její rozhodnutí, že v konkrétním případě došlo ke ztrátě tradičních vlastních zdrojů a že žalobkyně nese za tuto ztrátu finanční odpovědnost.

4. Čtvrtý žalobní důvod: porušení práva na obhajobu a práva být vyslechnut

— Komise před přijetím napadeného rozhodnutí žalobkyni neseznámila se všemi skutkovými a právními okolnostmi, na kterých se její rozhodnutí zakládá, čímž porušila zásady práva na obhajobu a práva být vyslechnut.

5. Pátý žalobní důvod: neprovedení kontroly Komisí

— Pochybení žalobkyně při komunikaci ohledně žádosti o vydání dovozní licence bylo důsledkem nedostatku elektronického informačního systému AMIS-Quota, který vytvořila a spravuje Komise, a proto žalobkyně není za spáchanou chybu odpovědná.

6. Šestý žalobní důvod: porušení zásad proporcionality, právní jistoty a předcházení bezdůvodnému obohacení

— Žalobkyně tvrdí, že vzhledem ke skutečnosti, že nedošlo ke ztrátě tradičních vlastních zdrojů, znamená určení finanční odpovědnosti za chybu v zanášení údajů do počítačového systému Komise, obsahujícího nedostatky, bezdůvodné obohacení Unie.

— Došlo též k porušení zásady právní jistoty, neboť není upraven postup pro opravy chyb v situacích, v nichž by mohlo dojít k bezdůvodnému obohacení.

— Žalobkyně dále tvrdí, že právní úprava, podle které nemohou být správní chyby spáchané v rámci vydávání dovozní licence opraveny, ačkoli žádnému subjektu na trhu nevznikne v důsledku opravy chyby újma – a která tudíž nutně zakládá finanční odpovědnost dotyčného členského státu – je též v rozporu se zásadou proporcionality.

— Komise tím, že v přiměřené lhůtě neskončila řízení o určení finanční odpovědnosti žalobkyně, porušila též zásadu legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise

(Věc T-586/14)

(2014/C 372/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Čínská lidová republika) (zástupci: Y. Melin a V. Akritidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014⁽¹⁾ o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky v rozsahu, v němž se týká Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd; a

— uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům podporujícím Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívá v tom, že Komise provedla zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu a právní posouzení, když konstatovala, že výrobní náklady žalobkyně a její finanční situace jsou značně narušeny v důsledku bývalého systému, který nebyl tržním hospodářstvím, čímž porušila čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážku základního nařízení.
2. Druhý žalobní důvod spočívající v tom, že Komise provedla zjevně nesprávné posouzení a nezohlednila konzistentní důkazy, když od vývozní ceny žalobkyně odečetla provizi obchodníka ve výši přírážky, kterou si od žalobkyně účtuje s ní spojená společnost v Hong Kongu, aniž zohlednila příslušné důkazy, podle nichž tato propojená společnost ve skutečnosti působila jako obchodník vykonávající činnost za provizi, čímž porušila čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.
3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že Komise nevypočetla vývozní cenu žalobkyně na základě ceny, která byla skutečně zaplacená nebo je placena za výrobek při prodeji do EU, ani na základě ceny, za niž je vyvážený výrobek poprvé prodán nezávislému kupujícímu v EU, čímž porušila čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod spočívá v tom, že Komise neuvedla podstatné skutečnosti a důkazy, z nichž by bylo možné pochopit, jak vypočetla v případě žalobkyně dumpingové rozpětí a rozpětí pro újmu, čímž porušila článek 20 základního nařízení a článek 41 Listiny základních práv EU.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 142, 14.05.2014, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. srpna 2014 – Cham a Bena Properties v. Rada

(Věc T-597/14)

(2014/C 372/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cham Holding Co. SA a Bena Properties Co. SA (Damašek, Sýrie) (zástupci: E. Ruchat a C. Cornet d'Elzius, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu žalobkyně za přípustnou a opodstatněnou,
- v důsledku toho uložil Evropské unii nahradit újmu související s přerušením projektu „Yasmeen Rotana“, kterou žalobkyně utrpěly ve výši 43 000 000 EUR,
- nařídil jmenovat znalce za účelem určení celého rozsahu újmy, kterou žalobkyně utrpěly,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně předkládají tři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné nebo podobné s důvody uvedenými v rámci věci T-592/14, Makhlouf v. Rada.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2014 – Bena Properties v. Rada

(Věc T-602/14)

(2014/C 372/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bena Properties Co. SA (Damašek, Sýrie) (zástupci: E. Ruchat a C. Cornet d'Elzius, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil rozhodnutí 2014/309/SZBP ze dne 28. května 2014 a následné prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné nebo podobné důvodům uvedeným v rámci věci T-432/11, Makhlouf v. Rada ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, s. 13.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2014 – Fútbol Club Barcelona v. OHIM (Vyobrazení štítu)

(Věc T-615/14)

(2014/C 372/28)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- v souladu s čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009 změnil rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 23. května 2014 a rozhodnutí průzkumové referentky ze dne 23. května 2013, neboť jsou v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení č. 207/2009, a dále rozhodl, že (i) obrazové ochranné známce přihlašované pod č. 11 764 354 se přiznává rozlišovací způsobilost, takže nelze uplatnit absolutní zákaz zápisu obsažený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a nařídil (ii) zveřejnění uvedené přihlášky ochranné známky, aby tak po dokončení ostatních formalit mohla být zapsána;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka znázorňující štít pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 25 a 41 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 764 354

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. září 2014 – ANKO v. Komise a REA

(Věc T-165/14) ⁽¹⁾

(2014/C 372/29)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10. 6. 2014.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS